

mune, fra hvilken en person indlægges, medens størstedelen af udgifterne vil blive fordelt ved den mellemkommunale refusion, og også statens udgifter vil forøges noget.

Der er samtidig på den givne anledning indføjet enkelte andre forslag, som har en vis tilknytning til reglerne om anstaltsforsorgen. Disse forslag findes i § 41, jfr. § 70 A.

Man skal i øvrigt henvise til den omdelte betænkning samt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Ad § 1.

Opmærksomheden henledes på, at der i bilag I i udvalgets betænkning er foretaget en sammenstilling af den gældende og af den af udvalget foreslåede formulering af forsorgslovens bestemmelser vedrørende arbejdsanstalter og tvangsarbejdsanstalter m. v.

Til § 7.

Med denne tilføjelse tilsigtes blot en tydeliggørelse af, at bidragspåleggelse kan anvendes, selv om der ikke er en aktuel arbejdsindtægt. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis. Tilføjelsen må ses i relation til bestemmelserne i forsorgslovens kapitel XXV om anbringelse af forsømmelige forsørgere på arbejdsanstalt, når pålagte bidrag ikke betales.

Til § 23.

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 70 A, stk. 1, om en ændret refusion af den for ophold på arbejdsanstalter gældende takstmæssige betaling, således at indlæggelse ikke længere sker for kommunens regning.

Til § 30.

Ændringen står i forbindelse med ophævelsen af kravet i § 36, stk. 2, om arbejdsanstaltens inddeling i arbejds- og forsørgelsesafdelinger.

Til § 31.

Se bemærkningen til § 30.

Til § 32.

Reglerne om børns optagelse på alderdomshjem, plejehjem for kronisk syge og arbejdsanstalter er udgået, idet de bortset fra arbejdsanstalter må anses for at være overflødige. For arbejdsanstaltens vedkommende er bestemmelsen flyttet til § 36, stk. 5.

Til § 36.

Om denne bestemmelse, der må betragtes som forslaget hovedbestemmelse, henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor om arbejdsanstaltens fremtidige indretning. Stk. 2 og 3 indeholder kun minimumskravet for inddelingen af de almindelige anstalter, nemlig at der må findes sygestuer, men der gives samtidig socialministeren en bemyndigelse til som vilkår for godkendelsen at kræve en eventuelt påkrævet yderligere opdeling af anstalten. De nødvendige bestemmelser om det resocialiseringsarbejde, der forudsættes iværksat på anstalterne, må i øvrigt gives ved et cirkulære fra socialministeriet. Det må heri også pålægges anstalterne at sørge for muligheder for behandling af eventuelle alkohollidelser hos de indlagte.

Vedrørende stk. 5 henvises til bemærkningerne til § 32.

Til § 40.

Der henvises til de almindelige bemærkninger foran, hvorefter tvangsarbejdsanstalterne foreslås nedlagt, samt til bestemmelsen i § 36, stk. 4, om indrettelse af lukkede afdelinger på visse arbejdsanstalter.

Til § 41.

Der har hidtil ikke været meddelt godkendelse af arbejdskolonier i medfør af § 41, stk. 1, og som følge heraf har der heller ikke været gjort brug af bestemmelsen i stk. 5 om statsstøtte til sådanne kolonier. Udvalget har imidlertid nu indstillet, at der meddeles godkendelse af „Møltrup optagelseshjem“ og „Arbejde Adler“s hjem. Klientellet på disse institutioner er beslægtet med arbejdsanstaltens klientel, og arbejdskolonierne begrænser antagelig tilgangen til arbejdsanstalterne.

På baggrund heraf finder man det rimeligt, at der nu gives direkte hjemmel til at yde offentlig støtte til godkendte arbejdskolonier. I det omfang, det er ønskeligt at give tilskud fra det offentlige, hvorved bemærkes, at disse institutioner formentlig vil være i stand til at opnå betydelige tilskud fra privat side, ligesom de kan have indtægter ved driften af deres virksomheder, findes det endvidere rimeligt, at der skabes hjemmel for en fordeling af tilskuddet i overensstemmelse med de foreslåede regler for refusion af taksterne for arbejdsanstalter, jfr. herved bestemmelsen i § 70 A, stk. 3.

Det offentliges udgifter ved denne refusionsordning må antages at blive af ringe omfang.

Med forslaget til et nyt stk. 6 tager man sigte på institutioner, der som Koføeds skole i København tager sig af et klientel, som, hvis der ikke blev grebet ind i tide, før eller siden ville kunne forventes at komme under forsorg på arbejdsanstalter.